

ספר
דין תזרה
בבית דין של מעלה

חלק י"ח

יוצא לאור ידי
מפעל הזוהר העולמי בת ים
חדש תשדי תשע"ז

לקבלת ספרי זוהר ירושלים

بني ברק רמת בית שמש
אצל הרופא קירופרקטור ד"ר
איתמר ברימן: 054-8441423

מפעלי הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911
050-4134669 / 050-4133475

מי לה' אליו! - משה רבנו שואל וմבקש למי יש את הזכות
לקrab את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף 5
בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והمستעף 5
חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקיים דהינו כל הזוהר החדש
בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף
בתים מדרשיות ויוטר, להצלת עם ישראל, יזכה לכל הברכות
והבטחות שכחוב הרשב"י בזורה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח).
אם יש מחשש שיוכל לחשב את הזכות האדירה שיכולים
לזכות בכספי קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

**על ידי עיון عمוק בסודות התורה יכולם לפקד עקרות
ולרפאות חולאת חזק.** (ספר המדות אות סוד, למזהרין ז"ע)

כשרות השחיטה בישראל כהלכה

חלק ג'

מלחמה לה' בעמלק מדור דור מלוחמת הצדיקים עם רבני הערב רב (העמלקיים) – בשדי כשרות השחיטה, בד' מאות שנים האחרונים [לפי בקשת השאלה נכתב השם האמתי שלו]

בית דין: למה לא הפקת לאכול בשר בהמה ועוף בהכשר הרבנות הראשית לישראל כשראיתה את הקול קורא זהה!

אביishi בן לאה: באמת קראתי ולא רציתי להאמין, כי אני סומך עליהם בסגירת עיניים! מה אני צריך לחוש על הרבנות הראשית לישקראל בארצינו הקדושה והטהורה שמסרתי נפשי בצבא להציל את עם ישראל!

בית דין: אבל הלא ראייה את הביעות מה שהולך וידעת כי רוב הרבנים הם ערבי رب, ולמה האמנת להם?

אביishi בן לאה: ראייתי, אבל סמכתי עליהם, וכי לא נאכל בשר? האם אני במדרגת פרוש? או האם אני במרוקו? ב"ה שיש לנו כסף לקנות אוכל, וכפוי מה שאני אוכל יש לי יותר כוח, ובכלל האם אפשר בכלל להיות בלי בשר?

בית דין: האם לא שמעת שהגה"ץ הרוב לנדרא שליט"א והגה"ץ רבוי אמןון יצחק אמרו שאין בשר בעולם? הלא שמעת את הדרשות שלו ולמה אכלת הלאה?

אביishi בן לאה: אני סמכתי על הרבנים הצדיקים ואם לא עשית טוב השפטו אותם ולא אותו שמסרתי נפשי למען המדינה!!! תקחו אותם לגיהנום ולא אותו?

בית דין: לא מקובל בכourt דין, כאן תשלם על כל מה שאכלת! ותשחוב איתך את כל הרבנים שלא אמרו לך לא לאכול וסמכת עליהם!!!

רצוף כאן קול קורא שיצא נגד כשרות הרבנות וכמעט כל הבדצ"ים הולכים אחריהם ועובד בצע כסף מתירים לנו כל האיסורים שבתורה ועוד כתובים על זה כשר למחרין מן המחרין – כשרות רבנות:

ג'ליאן א'

נתפרנסם לאלפיים ורבעיות

פעמים רבים אנו שומעים מכל מיני 'בקאים בכשותה', על מוצר פלוני או אלמוני 'כשר, בכשותה וגילה בלבד',/caiilo שמייקור ההלכה יכול אדם לסמוך על כשרות זו, ולהנות מ מוצר זה לתחילת, אלא שההדרין שהם השידורים אשר ה' קורא, פשוט 'מחמירים', ואין זה מן הדין אלא חסידות בעלמא.

אך האמת אינה כן, אלא כל הדברים שהנשנה בהקשר רבנות הנם בחזקת איסור כמו שהוא, ואם איסורם מן התורה, נשארו אסורים מן התורה, ואם איסורם מדורבן, נשארו אסורים מדורבן, וחומר ההשגחה אינו מעלה ולא מורייד.

והນנו לפרטם בס"ד אחת לאחרת:

תחילה בענייני הבשרים:

א. קודם כל צרייך לדעת שכש망גדלים את העופות, מגדים עופות במיויחד לשחיטת חלק, ומגדלים עופות במיויחד לשחיטת כשר, וכמו כן מגדים עופות לטרפ, ואינם אותם עופות בגידולם, פירוש העופות ש망גדלים לחلك מקבלים תנאים טובים יותר, חיים בחורף, קירור, אירור, מים בשפע, אוכל מיוחד הקפדה על חיסונים, ועוד.

ועם כל הנ"ל פעמים שהמגדל נכשל, ויוצא ממשק חלק אווזים גבוחים של טריפה, וזה תוצרתו נשלהת על פי רוב לכשר ולא לטרפ, ויתבאר בהמשך.

ב. השוחטים בחילק (היוינו בבדציהם למיניהם) הנם מהרמה היותר גבואה (והתשלום בהתאם), ואילו ברבנות אףיו שוחט מהרמה האחורה ללא שם ידיעה, יוכל לשמש כשותח, ורק בתנאי שיודיע לשוחט מהר, ואין צורך כל כך בהכנת סכין ראויה, ופעמים רבות שאין בודק סכינים כלל, אלא השוחטים הנ"ל המגולקלים הם הבודקים זה זהה, ואף גומלים זה את זה, ומעליים עין, גם כי פעמים רבות אינם מבנים כלל בבדיקה סכין, ולא ידוע ואשם.

ג. בבדציהם השוחטים שוחטים עשרים או שלושים דקות לכל היותר (חלוי כד"ג), ולאחר כך נחים עשרים או שלושים דקות, ואילו ברבנות שוחטים שעה ויותר, ואין בודק סכין באמצעות.

וע"כ בחלק, אם תימצא סכין פגומה אחר שחיטה, קל להטريف רק כ-60 או 70 עופות, אבל ברובנות 3000 עופות בין בדיקה לבדיקה, מי שיטריף יבולע לו, וע"כ נמנעים ולא מטריפים.

ד. בבדצ'ים שוחטים בין 10 ל-14 עופות לדקה (כל שוחט), תלוי בבד"ץ, ואילו ברובנות עד 25 עופות כל דקה (לשוחט!).

ה. בשחיטת חלק, כאשר תקרה ריעותא או ספק מעבירים את העופות לכשר', זה נכוון לכל התהילה מן השחיטה ועד האrizה, כל מקום שתימצא ריעותא או ספק מעבירים לכשר, כך שכל הנראה 'כשר' הוא בספק טרי.

ו. בחלק בודקים כל עוף ועווף, ריאות, וצומת הגידין, וכשיותם משק חוליה ויש הרבה טרפ (דבר המזכיר מאוד), מיד מפסיקים את השחיטה לחלק, ומעבירים לשחוטו לכשר, דהיינו מפסיקים לבדוק, וביאור הדברים 'סוגרים את העינים' ואז הכל כשר, כי מהו לו לבעל העופות לשלם לבודקים וגם יטריפו לו, ישחט 'כשר' שהוא לא בדקה וזה טרפ, ולפי האמת משק שנבדק והוא בחזקת טרי, אין להכשירו אלא בבדיקה עוף עוף, אלא שברובנות הכל אפשרי.

ז. בדיקת הריאות וצומת הגידין, נעשית בקצב של 20 עד 35 עופות בדקה (חלוי בבד"ץ ובמספר הבודקים) וכך שלכל עוף יש רק כ-3 שניות כדי להחליט אם הוא חלק או טרי, וכיון שהבודקים אינם כ"כ תלמידי חכמים (או אינם ת"ח כלל), וע"כ כל עוף שייאתנו יפות, ואין בהם שאלה, עובר לחלק, ועוף שהוא ודאי טרי, מטריפים, וכל מה שבאמצעו היינו שיש להסתפק אם הוא כשר, ומן הרואין היה לקחו אל מורה הוראה שידון בו אם הוא כשר, כמו שהוא עשוות אמותינו, אבל כאן למי יש זמן, הכל הולך לכשר', פירושו של דבר, כל ספק הרי הוא 'כשר', והאמת שאינו כשר אלא ספק כשר (וספק טרי).

ח. בחלק פותחים את העוף לאורך גבו, וזאת כדי לודא שלא נשארו בתוכו אברים פנימיים (לב, ריאה, וכיו"א), וכן לוודא שלא נשאר לפני פנים דם בעין, והעיקר בשביל המלילה שצורך למלוח את העוף מבפנים ו מבחוץ כמ"ש בשו"ע יו"ד סי' ס"ט ס"ד, והרמ"א שם אוסר אפילו בדיעבד אם לא מלח מבפנים ו מבחוץ.

אבל ברובנות הולכים לכתילה, על בדיעבד, וכל שבדייעבד כשר, (ואפיו שהוא רק לאיה מאן דאמו), ברובנות זה לכתילה, ועל כן לא חוששים לכל הנ"ל, אלא נשאים העופות סגורים, ופעמים שיש בתוכם ריאות (דבר שלא יכול לקרות בחולק, כיון שצורך לבדוק את הריאות), או שנשאר בתוכו לב, שהדם שבתוכו הוא דם הנפש

שחייבים עליו כרת (כמ"ש בכח"ח יי"ד ריש סימן ע"ב), או נשאים שאוריות מן הכבד, או סתום דם בעין, ועל מלאיחה בפנים כלל אין מה לדבר, כי אין פותחים אלאفتح קטן בתחוםו של העוף, וזרקים לתוכו (אם לננס) כמה גרגירים מלח.

זאת ועוד, פעמים רבות שמלה זה אינו יוצא בשטיפה שלאחר המלאיחה כיון שהעוף סגור, ומלה זה שנתעורר בתבשיל צריך ששים כנגדו להתררו (כמ"ש בש"ע סי' ט"ט).

בחלק, יש משגיח שמסתכל על כל עוף ועוף שלא תהיה בו מכחה שיש בה ציריות דם, וכל שרואים בו מכחה חותכים באותו מקום (כמ"ש בש"ע סי' ס"ז ס"ד), ויש מקומות שיש משגיח מיוחד שבודק כל עוף ועוף קודם שנכנס אל המלאיחה, לראות שאין בו מכחה של ציריות דם, ועוף שיש בו מכחה של ציריות דם, מניחין בצד עד שיתכו הצירויות.

ואילו ביכשר אין מי שמסתכל ע"ז כלל, והכל כמו שהוא נכנס אל המלאיחה, וזה דבר חמור מאד, מכיוון שם נשאר הצירויות ונתבשל כך צורך שישים כנגד הדם, ולסבירו הרמ"א צורך שישים כנגד החתיכה שבה הצירויות, והרי זה אסור את התבשיל.

וזאת לדעת, כי דבר זה מצוי מאד, ולפעמים 30 אחוז ויותר, יש הבעיה הזו של ציריות דם, וברבענות אין דורש ואין מבקש, וכמה פעמים שאמרו להרבה של היכשר היאך אתה מעלים עין? הרי מי שאסר לאכול נבלה, הוא שאסר לאכול דם, ואיך אתם מזוללים בשאט נפש? ואין מענה, כך הוא ביכשר, ובכלל מקומות של היכשר.

יב. בחלק, יש משגיח או שניים בעת האrizה, לשמר שלא תכנס סchorה אחרת. ובכשר הפועלים עושים מה שלבם חפץ, או יותר נכון מה שבעל הבית (שע"פ רוב אינו שותוי") אומר להם לעשות.

יא. כל העופות והבשרים של חלק מסוימים בשתי חותמות (פלומבה או הולוגרמה), מה שנקרא "חותם בתוך חותם" (כמ"ש בש"ע יו"ד סי' קי"ח).

ואילו בכשר, מדבקה ותו לא, הר כתוב בש"ע אסור بلا זה? את מי זה מעניין!

בשביל דבר אחד מכל האור היה ראוי לאסור "כשר רבנות", ומה גם בהצטרף הכל גם יחד:

והעולה מכל האמור: כי מי שאוכל עוף "כשר", אפשר שנכשל באיסור טריפה, ובאיסור דם, ובבשר שהוחלף, או אולי בכולם גם יחד רח"ל.

ובאיisoו חלב

יב. במדדיך הנסיבות של המועצה הדתית והרבנות הראשית ירושלים לשנת תשע"ד, בעמוד 104 כתוב זהה": "בשר וכבש קדמי קפוא (לא למהדרין) בפיקוח מחלקת הנסיבות הארץ-ישראלית המבוּא ארץ בנסיבות שונות (קרטוניים, וביעים, וכו') צריך לוודא אם מנוקר כדיין" (ההדגש אינו במקור).

ביאור הדברים, שהמוצע והרבנות הראשית לירושלים אומרים: שהקונה בשר קפוא בהקשר הרבנות הראשית הארץ-ישראלית, יכול להכשל באיסור כרת של אכילת חלב, ולכן צריך לוודא אם הבשר מנוקר.

וכאן הבן שואל: מי שකונה בשר קפוא רבנות, מניין יודע לבדוק אם הוא מנוקר כדיין?ומי הוא הידוע להבדיל בין חלב לשומן? ובשו"ע יו"ד סי' ס"ד סכ"א כתב מרן: "טבח שנמצא אחריו חלב כשבורה מעבירין אותו, ואם נמצא אחריו כזית, מכין אותו מכת מרדות ומעבירין אותו", זה בשו"ע, אבל ברבנות הראשית הוא המנוקר המעדף, אולי יקודם בדרגה.

אבל, קטע זה מופיע במדדיך הנסיבות של המועצה-הרבנית ירושלים כבר עשרות שנים, כמעט שנה תשס"ז שהושמט מפני מהחתה הרה"ר.

ומן הרואין היה להם להשים יד לפה ולא לכתוב זאת, אלא שכנהה הם מפחדים מתביעה כספית, וע"כ הקדימו לכך אליבי, 'אמרנו שציריך לבדוק'.

אבל עדין איך קורה שבשר בלתי מנוקר יוצא לשוק? התשובה לכך היא שברה"ר הנסיבות אינה חובה, אלא המלצה, הכל לצאת יד"ח, אמרנו, ויצאנו יד"ח.

וגם בדגמים

יג. הגאון הרаш"ל הרב יצחק יוסף שליט"א בספרו הנפלא 'ילקוט יוסף' ח"ט עמוד קס"ז כתוב בשם אביו מרן הרаш"ל הגאון ר' עובדיה יוסף זצ"ל בעל המחבר שווית יביע אומר' ושא"ס זז"ל: "יש להזהר שלא לסמן על כל הנסיבות הנינחים לדגי טונה המגייעים מהו"ל בקובפסאות שימוריים... אחר שנתברר שבין דגי הטונה מתרבים סוג של דגי טונה שאין בהם קשושים" ע"כ, ושם בהערה כתוב עוד "וואחד הרבנים נסע לאראה"כ וביקר במפעל ונתרבר לו שבמקום שמליינים את משלוח הטונה עם ההקשר אין יהודים כלל... ובדק ומצא שאכן יש עירובית של דגי טונה עם קשושים יחד עם דגי טונה בלי קשושים", (ומה עם איסור בישולי גויים???) ובהתמטות שבסוף הספר עמוד ש"ב

כתב: "הנה הטונה של או יו אינה בהשגה תמידית, רבני האו יו שולחים איזה אדם שם פעם בחודשיים לבדוק את המפעל", והם סומכים על הגויים שמכניםים רק דג טונה כשר ולא שום דג טמא. "וישנה סוג השגהה אחרת שמהשגיה נמצא בשעת הייצור אולם הם לא מקפידים על בדיקת כל דג בפני עצמו (ומה עושה המשגיה? אולי ישן), ובבדיקה זו שיכת גם בהכשרים חסידיים" עכ"ל, ועי"ש עוד דברים מתמיהים.

ועל כל זה הרה"ר חותמת "באישור הרה"ר לישראל" ומלעתים את אחינו בני ישראל בדגים טמאים ובישראל גויים, והכל "באישור הרה"ר לישראל".

פירושים מיותרים...

כל בעל נפש יעשה בדעת, ויחשוב קודם שמכניס לפיה בשר 'בשר'!

